

தமிழகத்தில் 100 க்கும் மேலான இடங்களில் தொல்லியல் அகழாய்வுகள் நடத்தப்பட்டு உள்ளன. இந்த அகழாய்வுகள் தமிழ் நிலத்தின், அதன் மக்களின் தொடக்க கால வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் குறித்த ஒளிவளர் எடுத்தபாய்ச்சி உள்ளது. இந்த அகழாய்வுத் தளங்கள் பழங்கற்காலத்தில் தொடங்கி அப்படியே இறங்கி தொடக்க இடக்காலம் வரையான பண்பாட்டு நிரலை வெளிப்படுத்தி உள்ளன. இந்த தளங்கள் மலை அடிவாரம், ஆற்றுக் கரகைகள், கடற்கரை ஆகிய பகுதிகளுக்கு அண்மையில் இடம் கொண்டுள்ளன. இரூந்தபேரிலும், மிகச்சில வரலாற்று - முந்து காலத் தளங்களே அகழாய்வு செய்யப்பட்டு உள்ளன. எஞ்சிய தளங்கள் இரூம்புக் காலம், தொடக்க வரலாற்றுக் காலம் ஆகியவற்றை சார்ந்தவை ஆகும். சிறப்பாக, ஆற்றுப்படுக்கைகள், கடற்கரைகள் என எங்கெல்லாம் தோண்டுகிறோமோ அங்கு நமக்கு இரூம்புக் காலப் பண்பாடும் மட்கலமும் காட்சிப்படுகின்றன.

இத் தளங்களைக் காலக்கணக்கிடுவது (dating) இன்னமும் முடிவாகவில்லை ஏனென்றால் இந்த அகழாய்வில் இரூந்து எந்த புலப்பாட்டுச் சான்றும் கிட்டவில்லை. இரூந்தபேரிலும், ஒரு சில தளங்கள் கரியம் 14 (C 14) காலக்கணக்கீட்டு காட்டி உள்ளன. அவை தமிழ்நாட்டின் தபுத்துக்குடி மாவட்டத்து ஆதிச்சநல்லூர் சான்றளிப்பது போல் 1,600 BCE க்கும் முற்பட்டதாக இல்லை என முடிவு காட்டி உள்ளன. அகழாய்வு செய்யப்பட்ட இரூம்புக் காலத் தளங்களிலேயே ஆதிச்சநல்லூர் அகழாய்வுகள் சிறப்பு கவனத்தினை பெறத்தக்கனவாக உள்ளன. அதுவே தமிழகத்தில் அண்மையக் காலம் வரையில் அகழாய்வுத் தளங்களிலேயே மிகப் பழமையானது. அண்மையக் கால அகழாய்வின் முடிவு, தமிழ்நாட்டில் தமிழ் நாகரிகத்தின் பழமை, வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் மீது ஒரு மீவலிய விளைவை பெற்றிருந்தது.

தபுத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களின் சூற்றுப்பகுதிகள் கற்கால ஊழியில் தொல்பழமையான இடத்தினை பெற்றிருந்தன. சிறப்பாக, தபுத்துக்குடி மற்றும் திருநெல்வேலி ஆகியவற்றின் சூற்றுப்பகுதிகள் நுண்கற்காலத்து மாந்தர் வாழிடங்களின் சான்றெச்சங்களாக (vestiges) கொண்டுள்ளன. அங்கு நுண்கல் வகை சார்ந்த கற்கருவிகளை உள்ளிணைத்த மணற்குன்றுகள் உள்ளன. அக்கற்கருவிகள் சிமெட்டைக் கல் (Jasper), படிமக்கல் (agate), சதுப்புவழம் (Carnelian), படிக்கல் (crystal) மற்றும் கல்மம் (quartz) ஆகிய குறைமணிக் (Semi precious) கற்களால் ஆனவை. இவ்வகை கற்கருவிகள் இப்பகுதியில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. அவை சற்றொப்ப 12,000 முதல் 10,000 B.C.E. காலத்தினை

Written by - சசோத்திரி -

Monday, 13 August 2012 22:23 - Last Updated Monday, 13 August 2012 22:35

எனக் காலக் கணக்கீட்டு செய்யப்பட்டுள்ளன. இதுவே நம் முந்து - வரலாற்று மஹாதகைகள், சிறப்பாக, திராவிடர்கள் பிந்து அரப்பா நாகரிகக் கால பண்பாட்டுடன் ஒப்பிடத்தக்க பண்பாட்டுத் தனிக்ஹுகளைக் கொண்டிருந்த இடம். அரப்பா நாகரிகப் பண்பாட்டின் வீழ்ச்சி தமிழ் நிலத்தின் தனக்கோடியில் அமறைந்த ஆதிச்சநல்லூரின் திராவிட நாகரிகப் பண்பாட்டின் எழுச்சியோடு ஒன்றிப்பதாகத் (coincide) தோன்றுகின்றது.

இங்ஙனமாக, ஆதிச்சநல்லூர் தமிழ் நிலத்துத் தொடக்க வரலாற்று வரபைத்தில் முந்து தலமை நிலையைப் பெறுகின்றது. அண்மையில் ஆதிச்சநல்லூரில் 2004 - ஆம் ஆண்டு மற்றும் அதைத் தொடர்ந்தும் நிகழ்த்தப்பட்ட தொல்லியல் அகழாய்வுகள் செய்திப் பத்திகளில் இடம் கொண்டன, அதோடு அரசின் கவனத்தையும் பொதுமக்களின் கவனத்தையும் ஈர்த்தன. தொல்லியல் ஆராய்ச்சிகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஆதிச்சநல்லூர் ஒரு தொடரல்வாத தடநிலை (checkered) வரலாற்று உடயைது.

இனி, ஆதிச்சநல்லூர் தொல்லியல் அகழாய்வு வரலாற்றையும் அவற்றின் வரலாற்று மஹாதகைகளையும் ஆய்வோம். ஆதிச்சநல்லூர் துத்துக்குடி மாவட்டத்தில் துத்துக்குடியில் இருந்து 24 அயிர் மாதிரி (கிலோ மீட்டர்) தொலைவில் தனக்கிழக்கு திசையில் இடம் கொண்டுள்ளது. இவ்வூர் திருநெல்வேலி - திருச்சநெதுர் நடுஞ்சாலையில் இடம் கொண்டுள்ளது. இதளம் அதற்கும் மலே இதன் மறேகுப்புறத்தில் அமறைந்த தாமிரபரணி ஆற்றுக்கரையில் இடம் கொண்டுள்ளது. இங்கு பரே எண்ணிக்கையிலான புதைகலன்கள் (முதுமக்கள் தாழிகள்) கண்டறியப்பட்டன. அங்கு முற்காலத்தே வாழ்ந்த மக்களுடயைது எனும் பொருளில் இதனைத் தாழிக் காடு என்கின்றனர்.

தொல்லியல் அகழாய்வுகள் இந்தப் புதைகலன்களில் 1876, 1899, 1903, 1904 மற்றும் 1906 ஆகிய ஆண்டுகளில் நிகழ்த்தப்பட்டது உள்ளன. பின்னர் 1914 ஆம் ஆண்டில் அயல்நாட்டவர் இங்கு தொல்லியல் அகழாய்வுகளை நிகழ்த்தினர். அண்மக்க காலத்தில், இந்தியத் தொல்லியல் அளவீட்டுத் (ASI) துறை இதளத்தில் 2004 மற்றும் 2005 ஆம் ஆண்டுகளில் அகழாய்வுகளை நடத்தியது.

1914 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்த்தப்பட்ட அகழாய்வுகள் 9,000 க்கு அதிகமான தொல்பொருள்களை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்தன. அவற்றுள் தாழியிற் புதைத்தல் தொடர்பான மட்கலன்கள், பொன்னாலான பொருள்கள், சமெப்பு வடிவங்கள், முருகப் பெருமானின் மஹின்று முனைவலே, தாய்த்தயெவத்தின் மட்கல வடிவங்கள், தொங்கும் விளக்குகள், முதலாயவை அடங்கும். இங்கத்து மட்கலத் தொழிலில் கருப்புநிற மட்கலன், சிவப்புநிற மட்கலன், தனனிந்திய இரும்புக் கால நாகரிகத்தின் தனிக்ஹான கருப்பு - சிவப்பு நிற மட்கலன் ஆகிய வகைகள் அடங்கும்.

அண்மையை (2004 மற்றும் 2005) அகழாய்வுகள் 150 க்கும் மறைபட்ட புத்தகத்தல் கலன்களையும், கருப்பு - சிவப்பு நிற மற்றும் கருப்புநிற மட்கலன்களையும், சிவப்பு வளையல்கள், சமெப்புக் கோடாரிகள், இரும்பு வலேகள் இவதைவிர, புதியகறகால கறகருவிகள் ஆகியனவற்றையும் மறைபரப்பிற்கு கொண்டுவந்தன. சிறு அளவு நலில் உமியும், அரிசியும் தவசங்களும் அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்டன. இங்கு கிடத்த பாணைஓடுகள் எழிலிட்டும் வலேபாடகளையும், கீரல்குறிகளையும் இவதைவிர, மட்கலன்களையும் எழுத்துகளையும் பற்றிற்றுந்தன.

பரேணணிககையில் வண்கலத்தால் ஆனபொருள்களும் புலி, எருமை, வளள்ளாடும், மான், சவேல் மூதலாயவற்றை ஒத்தவடிவங்களும் முந்தைய அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்டன. மறைசொன்னபழம்பொருள், சமெப்பு மற்றும் வண்கலப் பொருள்கள் தமிழ்நாட்டில் புதியகறகால நாகரிகத்தைப் பின்தொடர்ந்து வண்கல மற்றும் சமெப்பு ஊழிகள் (ages) நிலைபட்டிருந்ததைச் சூட்டுகின்றது.

இத்தளத்தின் கரியம் 14 (C 14) காலக்கணக்கீடும், அகழாய்வாளர் திரு. தியாக. சத்தியமூர்த்தியால் 1570 BCE எனபதிவுசெய்யப்பட்டும் உள்ளது. இத்தளமே காலத்தால் பழமையானது அதோடும், புதியகறகாலம், நுண்கறகாலம், இரும்புக் காலம், சமெப்பு - வண்கலக் காலம் தவிர, இரும்புக் கால நாகரிகங்களின் சான்றசெய்களையும் உடையதாக நாம் அறியும் தளமும் இது ஒன்றே ஆகும். அதமென்னிடும், ஆதிசசநல்லூர் மக்கள் எல்லா மாழகையையும் (Metals) பயன்கொண்டனர், அவற்றின் பயன்பாட்டையும் அறிந்து இரூந்தனர். இங்கு திரட்டிய மாழகை (Metal) பொருள்கள், ஆதிசசநல்லூர் விருவிருப்பான உள்நாட்டும் வணிக நடுவமாகவும், நகரமாகவும் திகழ்ந்தது என்பதைச் சூட்டுகின்றன.

இத்தளத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான மட்கலன்களும், ஆதிசசநல்லூர் மக்கள் நிரம்பிய நகரமாகவும், நாடறிந்த நகரமாகவும் சமெப்பு மற்றும் விளங்கியது என்ற உண்மையைப் புள்ளியிட்டும் குறிப்பிடுகின்றது. கருப்பு - சிவப்புநிற மட்கலன்களும் கட்டிய பழந்தமிழ் எழுத்துப் பொறிப்போடும் உள்ள பாணைஓடுகள் பிந்து அரப்பா நாகரிகமும் தமிழ் நாகரிகமும் ஒருமையிணைப்பும் உடையன என்பதைச் சூட்டுகின்றன. இவற்றில் பிந்து அரப்பா தளங்களில் காணப்படும் கீரல்குறிகளை அதிகம் ஒத்த கீரல்குறிகளைக் கொண்ட பாணைஓடுகளும் உள்ளன.

ஆதலால், ஆதிசசநல்லூர் அகழாய்வுகள் நடு இந்தியாவில் காணப்படும்போன்றே புதியகறகாலத்தைப் பின்தொடர்ந்து வண்கல - சமெப்புக் காலம் நிலைபட்டிருந்ததை வளிய்ப்புத்தி உள்ளன. இந்த அகழாய்வுகள் தமிழ் நாகரிகமும் பிந்து அரப்பா நாகரிகமும் ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்புடையன என்பதை நிறுவி உள்ளன.

Written by - சசோத்திரி -

Monday, 13 August 2012 22:23 - Last Updated Monday, 13 August 2012 22:35

இந்திய நாகரிகத்தின் தொடக்கம் குறித்து சமீபத்தில் ந்துள்ள புதிர்மறைவுச் செய்தியின் மடிப்பை அவிழ்க்க இத் தளத்தில் மலேம அகழாய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட வணேட்டும். இஃது அரப்பா மற்றும் தமிழ் நாகரிகத்தை இணக்க, அதற்கான காலவாய்களைத் திறந்துவிட்டுள்ளது.

இச்செய்திகளைத் தொகுத்து வழங்கியவர் பரோசிரியர் முனைவர் சா. குராமுர்த்தி, பண்டயை வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறை, சன்னைப் பல்கலைக் கழகம் (ஓய்வு). தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வளியீடான 'அருங்கலைச் சொல் அகரமுதலி' உதவியுடன் இதைத் தமிழாக்கி தட்டச்சு செய்தவர் சசோத்திரி

பார்வையாளர்; கல்வெட்டு இதழ், ஏப்ரல் 2009.

sseshadri69@gmail.com